

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

350

27 september 2026

Wie was Petrus Kenis (1816–1873)?

Notaris, bestuurder en stamvader van een vooraanstaande Kalmthoutse familie

Notaris Petrus Kenis
Foto Essen in beeld

Wie zich verdiept in het Kalmthout van het midden van de negentiende eeuw, komt vroeg of laat de naam Petrus Kenis tegen. Gedurende een kwarteeuw was hij notaris in de gemeente, daarnaast zetelde hij in het gemeentebestuur en via zijn kinderen en kleinkinderen bleef zijn familie nog lang een rol spelen in het maatschappelijke en economische leven van Kalmthout.

Een belangrijke bron voor zijn levensverhaal is het artikel *De familiën Kenis en Standaert te Kalmthout* van D. Boen, verschenen in 1951 in het tijdschrift *Calmpthoutania*. Het artikel noemt Kenis de stamvader van deze in Kalmthout gevestigde families en schetst hem als een invloedrijke notaris en vertrouwenspersoon. De historische gegevens kunnen inmiddels op verschillende punten worden aangevuld met archiefinventarissen, bevolkingsgegevens en andere bronnen.

Van Loenhout naar Kalmthout

Petrus Kenis werd als oudste zoon in het gezin op 23 juli 1816 te Loenhout geboren. Zijn ouders waren Petrus Joannes Kenis (°15.03.1780 +23.01.1849, Loenhout) en Anna Catharina Van den Bergh (°19.01.1788 te Brecht + 6.08.1826 te Loenhout op 38-jarige leeftijd). De familie bezat de Perrehoeve in het Oosteneind van Loenhout. Toen Petrus Joannes Kenis overleed, werd in 1850 door notaris Theuns een inventaris van zijn nalatenschap opgesteld. Daaruit blijkt dat er vijf kinderen waren: Petrus, Joannes Baptista (1818-1888), Maria Jacoba (1821-1896), Franciscus Wilhelmus (1822-1911), Adrianus (1824-??) (de jongste zoon Cornelius was geboren in 1826 en ook dat jaar overleden.)

uw reclame in “Heide vertelt”
in de kijker voor 1500 lezers

betaalbare prijzen, ook voor minder grote projecten, met facturatie

Opvallend is dat twee zonen nauw met het notariaat verbonden waren: Petrus was inmiddels notaris in Kalmthout en Adriaan werkte als notarisklerk bij notaris Theuns in Oostmalle. De inventaris geeft bovendien een indruk van de economische positie van het landbouwbedrijf. Er waren onder meer zeven koeien, vijf kalveren, drie werkossen en een paard. In 1851 verkochten Maria Jacoba, Franciscus en Adrianus hun aandeel in de ouderlijke boerderij aan hun broers Petrus en Jan Baptist. Beide broers werden voor de helft eigenaar, waarna Jan Baptist de boerderij voor zijn rekening nam. De inmiddels in Kalmthout gevestigde Petrus Kenis bleef zo ook financieel met zijn geboortegrond verbonden.

Benoeming tot notaris

In 1848 begon een nieuwe fase in het leven van de 32-jarige Petrus Kenis. Alhoewel hij kandidaat-notaris was in Broechem werd hij notaris in Kalmthout.

— De heer P. Kennis, kandidaet Notaris te Broechem, is notaris genoemd in het kanton Brecht, in vervanging van den heer Timmermans. Zyne residentie is Calmpthout.

Het Handelsblad van 16 november 1848

Ook de inventaris van het Belgische Rijksarchief registreert uitdrukkelijk het archief "Kenis, Petrus (notaris), 1848–1873". Zijn notariële loopbaan kan daardoor vrij precies worden afgebakend: van zijn benoeming in 1848 tot zijn overlijden in 1873, een periode van ongeveer 25 jaar.

In een landelijke gemeente was een notaris in de negentiende eeuw veel meer dan iemand die uitsluitend verkoopakten passeerde. Hij bevond zich op het kruispunt van eigendom, erfenissen, leningen, huwelijken, openbare verkopen ook van dieren en vermogensoverdrachten. Daardoor kende hij de economische verhoudingen binnen een gemeenschap bijzonder goed.

Volgens oude geschriften had Kenis een drukbezochte notarispraktijk. De auteur schrijft hem bovendien een bijzondere deskundigheid in financiële aangelegenheden toe en stelt dat hij daardoor een vertrouwenspersoon voor de bevolking van de streek werd. Ook oude kranten bevatten sporen van zijn dagelijkse notarispraktijk. Zo worden vele advertenties geplaatst in het Handelsblad waar Kenis als notaris optreedt.

Huwelijk met Maria Anna Hens

Petrus Kenis trouwde met Maria Anna Hens, geboren in Wuustwezel op 22 mei 1820. Volgens genealogische gegevens vond het huwelijk plaats op 26 juli 1851 in Wuustwezel. Maria Anna Hens was de dochter van een van de voornaamste inwoners van Wuustwezel. Het huwelijk verbond de inmiddels gevestigde Kalmthoutse notaris daardoor met een familie die ook in haar eigen gemeente maatschappelijk aanzien genoot. Het echtpaar kreeg kinderen en vormde daarmee de basis van een familie die nog verschillende generaties met Kalmthout verbonden zou blijven.

By Uytſcheiding van Affairen.

—

GROOTEN KOOPDAG

VAN

PEERDEN EN HOORNE-VEE

Te Wuustwezel.

De Notaris **HENIS**, te Calmpthout residerende, zal op Vrydag 4 Mei 1849, om 10 uren voormiddag wegens en ten huize van d'heer HENS, Postmeester te Wuustwezel, publiek verkoopen :

30 Schoone **Peerden** van verschillende ouderdom, thans gebruikt tot den diligentie dienst, ook dienstig voor huerhouders en landbouwers.

10 Schoone kalfdragende **Koeyen** by de baet.

3 Werk **Ossen**.

1 Vette **Koei** en **1** Schoone jonge Hollandsche **Veers**.

Op termyn van betaling mits stellende bekende borg.

Zeg het Voort.

Ook verkoop van dieren was een notariële bezigheid

Politieke invloed: gemeenteraadslid, schepen en provincieraadslid

Kenis beperkte zich niet tot zijn ambt. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 31 oktober 1854 wist de ambitieuze dertiger de gevestigde figuur P.J. Van De Keybus van zijn zetel te verdrijven. Korte tijd later schopte hij het tot schepen. Later zou hij ook nog lid van de provincieraad worden. Als jurist én bestuurder overzag hij zowel de zakelijke als de politieke verhoudingen van de gemeente, wat hem tot een van de machtigste stemmen van Calmpthout maakte.

De Notaris **KENIS**, te Calmpthout residerende zal op *Maendag 5 February* 1849, om 10 ure voormiddag, wegens en ten woonhuize van Ad. Ruyssers, maelder in 't achterbroek onder *Wuustwezel* publiek te koop veilen :
5 Melkkoeijen, 4 tweejarige Runders, 2 Ossen, 1 Stier en 1 dryjarig Werkpeerd.
Circa 120 kilos Klaverzaed, 20 hect. beste Polderhaver, 20 dito Peerdeboonen, 20 dito Boekweit en 2 dito Speurriczaed.
Eene groote party Raepkoek en Olie, 2 hect. Witte boonen en Ervten, 30 dito Aerdappels.
6000 kilos Hooi en Rogge Strooi en eindelyk verder voedsel en landbouwers-gerief
Op tyd van betaling mits stellende goede borg.

Uit "Het Handelsblad" van 2è januari 1849

Een tragisch en plotseling levenseinde

Op 3 september 1873 kwam er abrupt een einde aan Kenis' 25-jarige praktijk. Hij overleed op 57-jarige leeftijd. Naast de officiële registers bewaart de lokale overlevering een bijzonder verhaal over zijn dood: tijdens een jachtpartij in de omgeving van de Kruisstraat werd de notaris getroffen door een zware beroerte. Aangezien er geen passend vervoer voorhanden was, maakte men haastig een hoeveslede schoon, legde er een beddenmatras op en transporteerde hem zo naar huis. Niet lang daarna blies hij zijn laatste adem uit.

Sterfgevallen.
Gisteren morgend is te Calmpthout overleden, de notaris Kennis, oud lid van den Provincialen-Raad. De begrafenis zal plaats hebben, zaterdag, ten 10 ure des morgends, te Calmpthout.

(Bijdrage van Wim Kuyps met dank aan Rudi Smout)

34. Woning Bogaerts – Baranda

Bouwjaar: 1991

Architect: Raphaël Van Hoof

Van Dammedreef 10

Kalmthout-Heide

De bouwheren maakten kennis met en raakten gefascineerd door het werk van Le Corbusier. Zij wensten dan ook te wonen in een strak wit bouwvolume waarin brandramen en ronde kolommen verwerkt werden. Architect Van Hoof tekende zo een woning en maakte slechts één enkele insnijding ter hoogte van de inkom en dit om de toegang te kunnen accentueren.

Een geschikt bouwperceel, horend bij een verkaveling rondom een vijver werd gevonden. Dit was niet zo vanzelfsprekend vermits de bouwvoorschriften het bouwen met een plat dak moesten toelaten. Wanneer men de omgeving nu bekijkt, valt het op dat geen enkele andere woning gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om met een plat dak te bouwen.

Evenmin hebben de andere omwonenden zich geïnspireerd op de bestaande vijver: zij gaven er de voorkeur aan hun percelen af te bakenen en te privatiseren. Hierdoor verkleinde het vijveroppervlak in belangrijke mate en geeft nu de aanblik enkel bij deze woning te horen.

bezoek onze website www.heidevertelt.be voor nog meer foto's

Volgende week: 35: Van Der Velden. (bijdrage van Paul Witters)

De laatste bezembinder te Kalmthout, Victor Michielsens (°1875 +1960)

Florent en Liza Michielsens, kinderen van bezembinder Victor, spreken over hun vader. Ze woonden op het Kerkeneind, naast café "De Zoeten Inval", op honderd meter van gemeentehuis en kerk, in het verbouwde ouderlijk huis, waar Fik Michielsens, zijn bedrijf van bezembinder uitoefende van 1921 af, toen hij huwde met Julia Van Alphen. Hier maakte Fik bezems tot in het jaar van zijn dood, 1960.

Ze weten vaag te vertellen over de tijd van grootvader Peerjan Michielsens (°1832 +1899). Die woonde voor zijn huwelijk (1867) in de Kijkuitstraat en was er jachtwachter en dagloner en in zijn vrije uren maakte hij bezems. Toen viel er hem een erfenis in de schoot en hij kocht de gekende herberg "**De Achtergael**" (*heden De Zoeten Inval*).

Vanaf dan staat Peerjan Michielsens ingeschreven in de bevolkingsregisters als tapper en bezembinder. Die oude herberg, gelegen bij gemeentehuis en kerk, is alleen al een brok Kalmthoutse geschiedenis, waar o.m. een boogschuttersmaatschappij gevestigd was. Nu nog zegt een bejaard schutter: "We gingen schieten bij de bezembinder". Een bloeiend bedrijf de bezembinderij van Peerjan, waar hij met zijn drie zoons en een neef werkte.

Maar houden we het bij bezembinder Fik Michielsens. Die kocht grond naast de herberg van zijn ouders, bouwde er in 1904 en zette daar de bezembinderij voort.

Wie te Kalmthout kende "*Fik van 't Hoekse*" niet? Hij was een gezellig dorpsype. Vooreerst omdat ieder voorbijganger voor kerk of gemeentehuis hem bezig zag achter het raam van zijn werkwinkel onder de

notenboom. Vooral de schoolkinderen voelden er zich thuis: ze zaten op zijn vensterdorpel of liepen in en uit zijn werkwinkel, gevuld met berkenijs, rumoer en scherpe geuren van hout.

Fik woonde naast het gemeentehuis en was altijd thuis te vinden. Dus vroegen ze hem daar regelmatig voor een handtekening en als getuige bij geboorte en sterfgeval, of bij een notariële akte. Door één van die Kalmthoutse notarissen is Fik aan de eerbiedwaardige beroepsnaam "*bezemfabrikant*" geraakt. Van "*fabrikant*" naar "*fabriek*" is rap gezegd. Toen men vroeg, jaren geleden, om inlichtingen over "*de bezemfabriek te Kalmthout*", werd er steeds geantwoord: neen, een fabrikant zou men het niet durven noemen, al leverde mijn Fik ieder jaar twaalfduizend bezems". Fik was ook duivel-doet-al in de kerk: van orgeltrapper tot klokkenluider en hij vergezelde de pastoor met bel of licht bij een berechting.

Enkel bezems van berkenijs werden hier gemaakt. En de verkoop ging bijna uitsluitend naar Antwerpen: naar fabrieken en havendokken, dertig jaar lang (1920-1950) om de veertien dagen 60 pakken van 6 bezems. Berkenhout had toen handelswaarde. Toen er in de gemeenteraad te Kalmthout een voorstel gedaan werd om de heide met berk te beplanten, ontraadde burgemeester Bareel dit in voorzichtige bewoording: "*Er zijn heel wat weinig kiese lieden, die de berk nite met rust willen laten*".

Materialen – In de kasteelbossen van het omliggende (o.a. Van Damme te Heide, Kroonacker te Kapellen, Carlier te Kalmthout) kocht Fik in het najaar zijn "hout". Aanplanting van opgeschoten berk. Ter plaatse werden de fijne takken tot grote bussels gebonden en de ganse vracht (stamhout en rijs) werd door een voerman met kar en paard thuisgebracht. Uit de berkenstammetjes sneed Fik zijn bezemstelen, het rijshout zat opgestapeld te drogen op de werf of op de ruime zolder. Het afval werd als rijzenmustaard verkocht voor brandhout, o.a. aan de Zoeten Inval. Rijshout in het open vuur werd gebruikt onder de eetketels voor teerfeesten en bruiloften aldaar.

Fik leverde bij elke bezem een bezemsteel. Ze werden geleverd in bundels van 12. Dit betekent per jaar 12.000 bezemstelen, handwerk met de trekbeitel! Zijn bezems bond hij met vezelbanden van "*spaanse matten*", die hij tweedehands kocht in de Antwerpse haven. Zo een mat werd afgetrokken in dikke anderhalve centimeter dikke banden. Enkel in de oorlogsjaren 1940-1945 moest hij zich behelpen met geschilde wilgen wissen, die hij kocht bij een mandenmaker op de Kalmthoutse Heuvel. De wissen werden met een "splitsertje" in drie gespleten.

Bewerking – Uit het in het bos tot grote bussels gebonden rijshout haalt Fik tak na tak om ze "*af te plukken*" (de dunne takjes afrukken). Hij weet de juiste hoeveelheid en maat voor een bezem aan de hoogte van zijn klomp. Hij draait een voorlopig bandje om het bundeltje rijshout en zo liggen er 's avonds enkele honderden op de vloer.

Fik maakt een bezem – Een stevige haak in de muur. Op 1,50 meter afstand zit Fik op een stoel, met om de lenden een lederen gordel. Aan die gordel een dik stevig koord, die hij met één omwikkeling om de te maken bezem slaat. Dan stroopt hij het uiteinde van de koord aan de ijzeren haak in de muur. Zo perst hij het berkenijs tot een vaste bezem.

Vooraf bevestigde hij de band van "*mattenvezel*" onder de koord. De bezems van Fik hebben een band van zes omwikkelingen. Vragen de klanten dat, dan maakt hij twee banden van vijf omwikkelingen. Laatst wordt de bezem op de kop afgetopt (effen maken met een bijltje) en bijgewerkt (overtollige twijgjes afsnijden met een mes). Daarna gebonden tot pakken van zes bezems.

Vervoer en verkoop – Bijna de ganse productie gaat naar Antwerpen. Om de veertien dagen neemt de voerluiwagen van bode Mus Van Thillo van het Kerkeneind of Louis Mous uit het Dorp een vracht van 80 pakken van 6 bezems. In de werkwinkel worden ook wel bezems aan Kalmthoutenaars verkocht, o.a. aan de brouwerijen. De Antwerpse fabrieken komen zelf hun bezems halen: o.a. De Beuckelaer koekjesfabrikant en bloemmolens Herkens te Merksem.

De voerman lost de bezems te Antwerpen op de Paardenmarkt in afspanning “*De Nachtegaal*”. Die dag reist Fik met de trein naar Antwerpen, en met een gehuurde stootwagen voert hij zijn bezems naar de haven (o.a. Hesse-natie, Wijn-natie, Amerika-natie) en naar het slachthuis. Daar in de Lange Lobroekstraat heeft hij een klant-huidevetter voor “*buntpijlen*” (pijpestrootje). Vijfentwintig zware bussels “*buntpijlen*”, gesneden in de Kalmthoutse Heide.

Fik Michielsen was een welstellend Kalmthoutse “fabrikant”. In 1925 ontving hij te Antwerpen 1,50 fr. voor een bezem, in 1950 was dit 12 fr. In Kalmthout kocht ge toen die bezem voor 8 fr. Een bezemsteel kostte 50 centiem,

Een kar volgeladen met berkenhout

Musterdmijt(*)

(*) *Musterdmijt is een takkenhoop van hak- en snoeihout. Vroeger werden deze mijten gemaakt van hout dat in voorraad werd gehouden voor het aanmaken van kachels en ovens. De gesnoeide takken, in een variatie van dunne tot wat dikkere, worden in bundels gebonden en gestapeld tot een flinke hoop. Stapelen gebeurde om en om, in dwars- en lengterichting.*

In een volgend artikel meer informatie over: de Achtergael – de Nachtegael – de Nachtegaal – ’t Hoekske de Linde – de Lindekens – in den Zoeten Inval – de Zoete

(bijdrage van Paul Witters)

Buurtkoffie in Dennendael

Wie meer informatie wil over de juridische aspecten van euthanasie moet beslist op dinsdag 29 september om 14u afzakken naar het Ernest Albert Kunsthuis, Hortensiadreef 31 in Dennendael. Dokter Peter Misotten komt hierover toelichting geven. Zoals steeds zal de koffie of een ander drankje klaar staan.

Na Presidenten Leo en Theo nu Koning Frank I

Deze week werden de Heidestoempers, de wielertoeristenclub uit Heide, koninklijk!

In 1975 groeide in de omgeving van de Heikantstraat een prachtig fietsinitiatief onder leiding van de “Stevensen” en een aantal vrienden. Op zondagmorgen werd de fiets van stal gehaald en was het tijd om een flink rondje door de streek te maken. Mondjesmaat groeide de club aan, vooral met fietsers uit de omgeving van de Heikantstraat en enkele die vanuit de wijk Heide aansloten. In samenwerking met Heikant-sport, de toenmalige actieve omnisportvereniging, werd er tijdens dat stichtingsjaar al een eerste grote fietstocht opgezet, naar Lourdes en terug!

De jaren nadien groeide de club verder uit en was er al sprake van een vereniging. Het was alvast een signaal om een leider te benoemen. De fietsers duidde Leo Marien uit de Heidestatiestraat aan als hun eerste leider en benoemden hem als het ware als “de president” van de club. Een aanspreektitel die hij ook graag hoorde!

Wanneer Leo tijdens een fietsuitstap met de Heidestoempers plots overleed moest er een nieuwe leider worden aangeduid. De man die men voor ogen had was eigenlijk al heel lang de echte leider, hij hield op dat ogenblik de club al jaren samen. Zo kwam na het overlijden van Leo de titel van “president” bij Theo Melsen. Hij hoorde dat misschien wel wat minder graag dan Leo!

Een vijftiental jaren geleden nam Frank Van Trier de voorzittershamer over van deze steeds maar groeiende wielertoeristenclub. Vorig jaar vierde de club haar 50-jarig bestaan. Dit werd deze week nog wat officiëler gemaakt. De club mag voortaan door het leven gaan als “Koninklijke Heidestoempers”.

De oorkonde werd op 18 september uitgereikt door gouverneur Cathy Berx. Nog dezelfde avond werd dit gevierd met een ontvangst op het gemeentehuis. Burgemeester Lukas Jacobs, zelf een actieve Heidestoemper, zette voorzitter Frank Van Trier in de kijker en stelde hem aan als eerste koning van de Heidestoempers.

Het zal misschien iets moeilijker “bekken” maar Frank gaat nu binnen de vereniging door het leven als “Koning Frank I” Proficiat!

(Louis)

Grenspark Kalmthoutse Heide

Stilte en duisternis in de kijker.

Voor het eerst neemt Grenspark Kalmthoutse Heide deel aan de Nacht van de Nacht. Samen met de jaarlijkse Dag van de Stilte zet het Grenspark op 24 en 25 oktober, met verschillende partners, twee natuurlijke rijkdommen in de kijker die essentieel zijn voor mens en natuur: stilte en duisternis.

Stilte en natuurlijke duisternis zijn belangrijke onderdelen van een gezond ecosysteem. Heel wat dieren hebben stille en donkere leefgebieden nodig om te rusten, voedsel te vinden, te communiceren en zich voort te planten. Tijdens de Nacht van de Nacht en Dag van de Stilte kunnen bezoekers zelf ervaren wat stilte en duisternis betekenen voor het landschap en voor de mens. Het programma brengt verschillende manieren van beleven samen: van een harpconcert en zintuiglijke meditatie tot een vleermuizenlezing, stiltewandelingen en een ochtendwandeling in de botanische tuin van Arboretum Kalmthout.

Een plek waar stilte nog alle ruimte krijgt

Grenspark Kalmthoutse Heide is sinds 2015 officieel een grensoverschrijdend 3-sterrenstiltegebied. Die erkenning kwam er na uitgebreide geluidsmetingen aan Vlaamse en Nederlandse zijde van het natuurgebied. Het gemiddelde geluidsniveau bedraagt er 35 dB(A) en minder dan 20% van de tijd zijn gebiedsvreemde geluiden waarneembaar.

Ook natuurlijke duisternis verdient onze aandacht. Zodra de zon ondergaat, komt een ander deel van de natuur tot leven: vleermuizen gaan op jacht, nachtvlinders zoeken geurende nachtbloemen op en de nachtzwaluw laat zich boven de heide horen. In het Grenspark zijn meer dan 1.000 soorten nachtvlinders vastgesteld. Ze zijn belangrijke bestuivers en een voedselbron voor onder meer vleermuizen en vogels. Door donkere plekken te bewaren, krijgen nachtdieren de ruimte die ze nodig hebben.

Droom weg bij een harpconcert of ga op stiltewandeling

Zaterdag 24 oktober: Nacht van de Nacht

- **Harpconcert:** een concert in de nachtelijke setting van het Karrenmuseum.
- **Into the dark:** zintuiglijke beleving bij Holistisch centrum -OM-.
- **Vleermuizenlezing:** ecooloog Kees Vreeburg vertelt bij Titurel over vleermuizen.

Zondag 25 oktober: Dag van de Stilte

- **Stiltewandeling met Visit Kalmthout:** ontdek de Kalmthoutse Heide in stilte.
- **Boekvoorstelling 'Vogel, Nest & Ei':** vader-en-zoon, duo Joris en Walter De Raedt stellen een nieuw boek voor in De Vroente.
- **Into the silence:** zintuiglijke meditatie bij Holistisch centrum -OM-.
- **Ochtendwandeling:** ontwaak in stilte in de botanische tuin van Arboretum Kalmthout.

Wie liever zelf op ontdekking gaat, kan met de stiltetas van De Vroente op pad: kinderen en gezinnen ontdekken zo zelfstandig de natuur aan de hand van verrassende opdrachten. Het Grenspark is toegankelijk van zonsopkomst tot zonsondergang. De activiteiten tijdens de Nacht van de Nacht die na zonsondergang plaatsvinden, gaan door op daarvoor geschikte en toegankelijke locaties.

Info en inschrijven:

grensparkkalmthoutseheide.com/dagvandestilte

Wapen u tegen cybercriminelen!

Politiezone Grens gaat de boer op!

Zes infosessies staan er gepland om nog meer mensen warm te maken hun te wapenen tegen cybercriminelen, een fenomeen dat steeds maar grotere en listigere vormen aanneemt.

Hoofdinspecteur Bart Huybrechts legt uit hoe de oplichters te werk gaan en geeft tips om hun werkwijze te doorgronden en jezelf en je omgeving hiertegen beter te beschermen.

De infosessies hebben plaats:

Maandag 5 oktober van 19u tot 21u30 in het Dorpshuis van Achterbroek

Dinsdag 6 oktober van 19u tot 21u30 in het WZC Beukenhof in Heide

Maandag 12 oktober van 13u30 tot 16u in het Dorpshuis van Nieuwmoer

Dinsdag 13 oktober van 13u30 tot 16u in het Brughmanshof, Satiestraat wijk Heuvel

Maandag 26 oktober van 13u30 tot 16u in het LDC Groten Uitleg, gemeentehuis

Dinsdag 27 oktober van 13u30 tot 16u in Residentie Hamilton, Canadezenlaan in Heide.

De infomomenten zijn gratis bij te wonen, wie wil deelnemen schrijft zich uiterlijk drie werkdagen vooraf in via dienstencentrum@kalmthout.be of via het nummer 03/376.44.30

Prijsuitreiking wandelzoektocht

Vandaag om 10u30 worden de prijzen uitgereikt van de wandelzoektocht die de VZW Heide vertelt deze zomer lanceerde. Het is voor iedereen die deelnam, of interesse heeft, een moment om te vernemen wat de juiste antwoorden op de gestelde vragen zijn. Dus iedereen welkom!

De 20 prijswinnaar zijn door onze medewerkers alvast in kennis gesteld en speciaal uitgenodigd. De prijsuitreiking gaat door in de kantine van Heibos, ingang via de Vredelaan.

In ons krantje volgende week geven wij een overzicht van deze zoektocht met de juiste antwoorden en de prijswinnaars!

Luc Wuyts verhuisde museumbord!

Deze week donderdag onthulde de directeur van het WZC Beukenhof, Frederik De Baets, het museumbord dat sedert 9 mei 2023 voor de woning van Vanspringel kenner Luc Wuyts stond in de Hollekelderstraat.

Al enkele maanden is er in het Beukenhof het Herman Vanspringel museum, een initiatief van Luc Wuyts, voormalig wielorganisator. Met de overbrenging van het bord, nu geplaatst op de binnenkoer van het woon- en zorgcentrum, wordt het museum nu aangevuld.

Derde boek van Danny Mathysen

Na twee succesvolle uitgaven is gewezen Kalmthoutenaar Danny Mathysen aan zijn derde boek toe. Nadat hij in 2023 zijn boek *"1922, mysterie en moord in Calmpthout"* uitbracht, schreef hij in 2025, *"Ons Calmpthout in kaart en beeld"*. Nu brengt hij een triller op de markt onder de titel *"het meisje in de brief"*.

Alle drie de boeken handelen over de moord die in 1922 gebeurde in het Phoenixpark in Heide. In het eerste boek bracht Danny heel het gebeuren in kaart: de mogelijke aanleiding, de moord, het gebeuren na de feiten en het assisenproces. In zijn tweede boek ging hij meer op de lokale geschiedenis uit die periode en beschreef hij de plaatsen en gebouwen die een rol speelden voor, en na de moord, of aan bod kwamen tijdens het assisenproces.

Danny verdiept zich al vijftien jaar lang in het levenseinde van Paul Steinmann. Als kind groeide hij op in het domein dat destijds eigendom was van Paul Steinmann, en waar in 1922 de moord plaatshad. Zijn grootvader begon er in de kasteelhoeve een smidse. Wanneer zijn moeder vertelde over de kasteelmoord in het Phoenixpark bleef er bij Danny altijd wel iets hangen. Tot hij vijftien jaar geleden besloot om over die Paul Steinmann opzoeken te doen en hij tot de vaststelling kwam dat over hem heel veel info was te vinden. Maar tijdens al die opzoeken werden de twijfels steeds groter en begon Danny zich meer en meer vragen te stellen, vragen in de zin *"zijn de echte daders wel gestraft of hebben er onschuldige mensen hiervoor geboet"*?

In zijn derde boek wil hij die hersenkronkels tot leven brengen. Hij doet dit met een verhaal wat hij als *"triller"* aanbiedt, maar waar hij de gebeurde feiten in 1922 nooit uit de weg gaat. Tijdens zijn onderzoek vond hij heel wat aanwijzingen waaruit moest blijken dat de toenmalige onderzoeksrechter het onderzoek niet erg deskundig had gedaan. In zijn *"triller"* plaatst hij de onderzoeksrechter dan ook als centrale persoon die wroeging krijgt wanneer hij ontdekt dat er grote fouten zijn gemaakt. Hij gaat dieper in op een brief die Lucie Martroye schreef in de gevangenis nadat ze was aangehouden voor de moord.

Wie het derde boek van Danny aandachtig leest zal volgens de auteur te weten komen wie dan wel de dader zou zijn geweest!

Het boek *"het meisje in de brief"* werd deze week officieel voorgesteld in het LDC Sint-Vincentius in aanwezigheid van de familieleden van Danny, genodigden en geïnteresseerden. Het was een organisatie van Cultuursmakers Kalmthout. Eén van de personen aan wie Danny zijn boek opdraagt was Alain 't Kindt, de voorzitter van Cultuursmakers Kalmthout die vorig jaar overleed.

Na de presentatie werden aan aantal boeken overhandigd, zo ook aan onze medewerker Paul Witters. Paul was de man die als eerste het script mee had doorgelezen en een quote schreef voor het boek!

Vanaf heden is het boek te verkrijgen bij de Standaard boekhandel op het Willy Vandersteenplein in Heide aan de prijs van 27,50 euro. (foto: Paul Lion)

Uit de oude doos

Deze week publiceren we een foto van de bouw van het station in Heide, op de achtergrond zien we het witte gebouw, Hotel *"Au bien Venue"*, later de *Cambuus*.

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

